

WSPÓLCZYNNIKI STRAWNOŚCI SUSZU ZIEMNIACZANEGO W ŻYWIENIU TUCZNIKÓW

Franciszek Witczak, Stanisław Olczak

Katedra Żywienia Zwierząt SGGW
Kierownik Katedry: prof. dr F. Abgarowicz

W związku z produkcją suszu ziemniaczanego zachodzi potrzeba oznaczenia współczynników strawności tej paszy i poznania jej wartości pokarmowej.

W literaturze krajowej brak jest danych w tym zakresie, a wyniki doświadczeń zagranicznych, otrzymane na tucznikach, wahają się w szerokich granicach, jak to zostało przedstawione w innym miejscu (Witczak, 4).

Susz ziemniaczany stosowany w tym eksperymencie pochodził z suszarni bębnowej typu Van den Broek z gospodarstwa Mąkowsko. Współczynniki strawności suszu określano na dwu tucznikach metodą różnicową. Paszę podstawową stanowiła mieszanka pełnoporcjowa Standard I, przygotowana wg receptury „Bacutilu” (1). W pierwszym doświadczeniu skarmiano ją w ilości 2,50 kg na sztukę dziennie; w doświadczeniu drugim, tuczniaki otrzymywały 1,00 kg mieszanki Standard I i 1,50 kg suszu ziemniaczanego. Zwierzęta karmiono dwa razy dziennie, podawano każdorazowo połowę porcji paszy, dolewając do niej taką samą ilość wody; do picia odmierzano 4 l wody dziennie.

W obydwu doświadczeniach okresy wstępne trwały po tygodniu, a okresy kolekcji kału po 6 dni.

Ciężar tuczników na początku okresu kolekcji w pierwszym doświadczeniu wynosił ok. 70 kg, a na końcu okresu kolekcji w doświadczeniu drugim ca 83 kg.

Wszystkie oznaczenia chemiczne w kale przeprowadzano w materiale świeżym z wyjątkiem tłuszczu, który był oznaczany po podsuszeniu. Wyniki eksperymentu zestawione są w tabeli 1.

Zarówno we współczynnikach strawności paszy podstawowej — mieszanki Standard I, jak i suszu ziemniaczanego, różnice między tucznikami są małe.

Otrzymane w eksperymencie współczynniki strawności suszu ziemniaczanego są zbliżone do tych, jakie podają tabele DLG (2).

Tabela 1

Skład chemiczny i współczynniki strawności mieszanki Standard I
i suszu ziemniaczanego (%)

	Nr tucz.	Sucha masa	Subst. organ.	Białko ogólne	Tłuszcz	Włókno	Bezazo- towe wycią- gowe
Standard I, skład chem.		86,58	81,26	16,84	3,01	4,40	57,01
Standard I, skład chem.		87,29	81,82	16,53	2,94	4,17	58,18
Standard I, skład chem.	Ø	86,94	81,54	16,69	2,98	4,28	57,59
Standard I, wsp. str.	55	79,75	82,02	77,25	54,78	32,40	88,50
Standard I, wsp. str.	68	81,29	83,41	78,31	57,99	39,64	89,45
Standard I, wsp. str.	Ø	80,5	82,7	77,8	56,4	36,0	89,0
Susz ziemniaczany, skład chemiczny		89,86	84,21	6,22	0,18	1,61	76,20
Susz ziemn., wsp. str.	55	90,62	92,61	51,05	0	61,12	97,62
Susz ziemn., wsp. str.	68	90,23	92,65	48,51	0	53,42	98,17
Susz ziemn., wsp. str.	Ø	90,4	92,6	49,8	0	57,3	97,9
(DLG, 2) Susz ziemn., wsp. str.			91	49	1	65	96

Biorąc pod uwagę skład chemiczny badanego suszu ziemniaczanego, otrzymane współczynniki strawności oraz wartościowość wg Nehringa (3), obliczono wartość pokarmową tej paszy w żywieniu świń; wynosi ona dla 1 kg suszu: 1,281 j.o., 786 g SSO, 31,0 g str. białka og.

Jeśli uwzględnić jednak skład chemiczny 7 próbek suszu ziemniaczanego¹ analizowanych dotychczas w naszej Katedrze oraz te same współczynniki strawności i wartościowość, wówczas otrzyma się następujące liczby (dla 1 kg suszu):

1,240 j.o., 761 g SSO, 36,2 g str. białka og.

Tabele DLG (2) podają następujące wartości:

786 g SSS² (co wynosi 1,281 j.o.), 33 g strawnego białka og.

Susz ziemniaczany stosowany w opisywanym eksperymencie miał prawie dokładnie taką samą wartość.

¹ Średni skład chemiczny 7 próbek suszu ziemniaczanego (%): sucha masa 87,58; popiół surowy 5,10; subst. organ. 82,48; białko og. 7,27; włókno 2,25; tłuszcz 0,22; bezazotowe wyciąg. 72,74.

² SSS = suma strawnych składników, w której tłuszcz mnoży się przez 2,3.

LITERATURA

1. „Bacutil”: Receptury ramowe mieszanek paszowych obowiązujące od 1 stycznia 1967 r. Zjednoczenie Przemysłu Paszowego, Warszawa 1966.
2. DLG: Futterwerttabellen der DLG, Schweine. DLG-Verlags-GmbH, Frankfurt am Main 1958.
3. Nehring K.: Der Einsatz der Kartoffel in der Fütterung. W podręczniku: Schick R., Klinkowski M.: Die Kartoffel VEB Deutscher Landw. Verlag, Berlin 1962.
4. Witczak Fr.: Problem zagospodarowania ziemniaków na cele paszowe. Referat, VII Sesja Żywienia Zwierząt, Warszawa (w tym zeszycie).

Ф. Витчак, С. Ольчак

КОЭФФИЦИЕНТЫ ПЕРЕВАРИМОСТИ КАРТОФЕЛЬНОГО ШРОТА
ПРИ ОТКОРМЕ СВИНЕЙ

Резюме

Для откармливаемых свиней весом 70—83 кг определено коэффициенты переваримости картофельного шрота, а именно: сухого вещества — 90,4; органических веществ 92,6; протеина 49,8; жиров 0; клетчатки 57,3; безазотистых 97,9%. Определено также питательную ценность этого корма.

F. Witczak, S. Olczak

DIGESTIBILITY COEFFICIENTS OF DRIED RAW POTATOES
IN FATTENING PIGS

Summary

Digestibility coefficients of dried raw potatoes were determined in the fattening pigs weighing 70—83 kg. These coefficients were as follows: dry matter 90.4; organic matter 92.6; protein 49.8; crude fat 0; crude fiber 57.3; N-free extract 97.9%. Nutritional value was also calculated.